

THE ROYAL HOUSE OF STUART

РЕСТАВРАЦІЯ КОРОЛІВСТВА ШОТЛАНДІЯ

Відновлення нашого суверенітету
Сучасна конституційна монархія

«Головна стенограма»

Видано: Королівською консультативною командою від імені Королівського дому Стюартів

Тема: Офіційна прокламація про відновлення Королівства Шотландія

Дата: Вересень 2026 року

THE ROYAL HOUSE OF STUART

Алессандра:

Сьогодні... ми не просто розповідаємо історію. Ми є свідками того, що історія дозволяє вкрай рідко: спадщини, яка відмовляється залишатися в минулому. І сьогодні... один чоловік вийшов вперед і заявив, що ця історія ще не закінчена. Будь ласка, вітайте... Принча Брюса Стюарта.

Й. В. Брюс:

Дякую, що прийняли нас.

Алессандра:

Брюсе, як ви почуваетесь?

Й. В. Брюс:

Я почуваюся добре, а ви?..

Алессандра:

Чудово... Як би ви представили себе світу вперше? Адже у ваших жилах тече кров могутніх королів і королев, таких як ваші предки Роберт Брюс і Марія Стюарт. Скажіть мені, коли ви дивитеся в дзеркало, ви бачите короля чи просто людину, яка несе нищівний тягар історії?

Й. В. Брюс:

Чесно кажучи, коли я дивлюся в дзеркало, я бачу лише Брюса. Я чоловік і я люблю свою країну. Вдома я нікого не прошу називати мене королем. Але ви маєте рацію: історія важка. Проте я не сприймаю її як тягар. Я бачу в ній орієнтир. Усвідомлення того, що я походжу від Роберта Брюса, змінює мій погляд на майбутнє. Воно нагадує мені, що моє життя належить не лише мені. Я просто людина, яка пам'ятає свій обов'язок перед своїм народом.

Алессандра:

Це усвідомлення обов'язку... Чи пам'ятаєте ви точний момент, коли вперше дізналися про свій зв'язок із династією Стюартів? Що змінилося у вашому житті того дня?

Й. В. Брюс:

Усе почалося у 2019 році. Незрозуміло звідки прибули троє людей з Англії, надіслані безпосередньо покійною королевою Єлизаветою Другою. Вони сіли зі мною і пояснили все крок за кроком — ким я є насправді та правду про моє родинне походження. Моє життя до того дня і реальність, яку вони мені відкрили, були абсолютно різними. Звісно, як і будь-хто інший, я спершу подумав, що це прихований розіграш на камеру. Це здавалося занадто божевільним, щоб бути правдою. Вони сказали мені, що я маю зустрітися з покійною королевою Єлизаветою. Мені наказали підготуватися. Я зрозумів, що це не прохання, а прямий наказ.

THE ROYAL HOUSE OF STUART

Алессандра:

Виклик такого масштабу... це змінить чий завгодно погляд на власне життя.

Й. В. Брюс:

Для мене це була величезна зміна. Вони провели мене через правила: як звертатися до королеви, як розмовляти та як триматися з повагою. Йшлося не стільки про вивчення чогось нового, скільки про пробудження минулого, яке довго приховували. Коли вони повернулися, світські розмови закінчилися. Вони почали готувати мене до онлайн-зустрічі з королевою — зокрема, до того, як до неї звертатися і як із нею розмовляти.

Алессандра:

І коли екран нарешті увімкнувся?

Й. В. Брюс:

Дзвінок почався. Щойно її Величність з'явилася, усі мої сумніви зникли. Її присутність — навіть через екран — була заперечливою. Ми подивилися одне на одного. У ту мить я перестав бути просто пересічним громадянином. Я був Принцем. Це було підтвердження, яке мені було потрібне. Це була довга розмова, що тривала майже 45 хвилин. Вона пояснила, ким я є насправді, подробиці мого минулого, які ретельно приховувалися, і обов'язки, які тепер лежать на моїх плечах. Вона говорила не лише про минуле, а й про те, що необхідно зробити для мого народу. Я маю додати, що ці зустрічі — кожна до єдиної — ретельно записувалися. Це не просто особисті спогади; це історичні докази. Я планую поділитися ними з громадськістю, коли настане слушний час. Але зараз ми маємо важливіший обов'язок. Моя увага та увага Дому Стюартів зосереджена не на минулому. Вона зосереджена на майбутньому Шотландії.

Алессандра:

Брюсе, в тіні цієї величезної історичної спадщини, яким сучасним лідером ви стаєте?

Й. В. Брюс:

Лідером, який слухає. Історія дає мені фундамент, але моє керівництво має ґрунтуватися на реаліях сьогодення. Я стаю лідером, який цінує відкритість і розуміння понад абсолютну владу. Сучасний король не повинен бути недосяжним; він повинен служити потенціалу нації.

Алессандра:

Отже, Брюсе, як ви математично та історично визначаєте свій прямий кровний зв'язок із лінією Стюартів для міжнародної громадськості?

THE ROYAL HOUSE OF STUART

Й. В. Брюс:

Мій зв'язок із лінією Стюартів ґрунтувався не на здогадках; його було науково доведено за допомогою ДНК-тесту, призначеного самою королевою. Коли команда прийшла на нашу другу онлайн-зустріч, вони мали на меті взяти зразки для ДНК. Я пам'ятаю, як дивився на них і ставив їй Величності пряме запитання: «Якщо ви вже знаєте, ким я є, і кажете мені, що я маю бути королем, навіщо вам ДНК-тест? Хіба ви сумніваєтеся у тому, ким я є?». Вона відповіла одразу. Вона сказала мені, що тест потрібен не їй — у неї не було жодних сумнівів. Вона пояснила, що він необхідний для майбутнього. Це мало бути зроблено, зафіксовано та підготовлено до дня, коли правда вийде на світло. Коротше кажучи, йшлося про підготовку світу до реальності мого походження.

Алессандра:

У підручниках з історії зазначається, що Дім Стюартів офіційно припинив своє існування у 1807 році зі смертю кардинала Генриха Бенедикта Стюарта. Брюсе, як ви поясните світові, що ці підручники з історії помиляються?

Й. В. Брюс:

Ви повинні розуміти, що те, що ми називаємо «історією», часто є лише віддзеркаленням тодішньої політики. На жаль, не кожна правда потрапляє до підручників. Для мене очевидно, що британські лідери того часу вважали за потрібне переконати громадськість у тому, що лінія Стюартів обірвалася. Їм потрібно було закріпити новий порядок, і оголошення лінії Стюартів мертвою було потужним способом захистити цей порядок. Але політика і біологічні факти — це дві абсолютно різні речі. Династія не зникає просто тому, що уряд вирішує легше закрити цю книгу. Вона просто переходить у тінь, яку обережно оберігають ті, хто шанує цей рід, доки не настане слушний час для повернення.

Алессандра:

Чи є історики, які підтримують ваші твердження? Як ви реагуєте на критику щодо історичної точності?

Й. В. Брюс:

Я не сумніваюся, що багато істориків заперечуватимуть те, про що ми говоримо сьогодні. Але дозвольте мені висловитися гранично чітко: Я тут не для того, щоб сперечатися з істориками чи сидати за стіл переговорів із Букінгемським палацом, аби доводити свої права. Я вірю слову покійної королеви Єлизавети, яка правила 70 років, разом із чіткими доказами ДНК, що не залишають жодних сумнівів. Якщо хтось усе ще сумнівається у визнанні її Величності того, ким я є, мені більше нічого їм сказати. Я тут не для того, щоб воювати за минуле; я тут, щоб служити майбутньому. Моя мета — вибороти свободу для своєї країни та свого народу, на яку вони так довго заслуговували. Як новий Король Шотландців, я тут не для того, щоб жити в підручниках з історії — я тут, щоб захищати свій народ і служити йому.

THE ROYAL HOUSE OF STUART

Алессандра:

Будьмо абсолютно відвертими, Брюсе: чи висуваєте ви сьогодні офіційні претензії на шотландський престол?

Й. В. Брюс:

Ні. Я не претендую на престол. Він уже мій, і він належить народу Шотландії. Королю не потрібно доводити, ким він є. Якщо хтось вважає, що я помиляюся, він повинен це довести. Ми тут не для того, щоб грати за старими правилами. Ми тут, щоб почати щось нове — повернути свободу, яку ми втратили. Мені байдуже, чи називає мене світ королем. Моє завдання — лише збудувати майбутнє, на яке заслуговує мій народ.

Алессандра:

Щоб уточнити для громадськості: чи маємо ми справу з реставрацією старого порядку, чи ви пропонуєте щось зовсім інше?

Й. В. Брюс:

Безумовно, нова система, абсолютно нова система... Я не повертаю минуле. Я буду нову систему для Шотландії. Згідно з нашою системою, шотландські політики більше не складатимуть присяги на вірність короні лише заради служіння інституції. Відсьогодні їхня вірність належить Короні та народу. Перш за все, служити Короні — означає служити народу. Шотландський парламент повинен говорити від імені народу. Але якщо вони коли-небудь зрадять цю націю чи обернуться проти її громадян, Корона не сидітиме склавши руки. Я втручуся, щоб захистити наш народ, гарантуючи, що їхні голоси більше ніколи не будуть заглушені політичним порядком денним.

Алессандра:

Брюсе, давайте поговорити про реалії ситуації. Що станеться, якщо Шотландія або низький істеблішмент відкинуть ваші претензії? Як ви оцінюєте і як визначаєте підтримку суспільства, яку маєте?

Й. В. Брюс:

Підтримка вимірюється не опитуваннями громадської думки, а вірністю. Протягом останніх семи років за підтримки покійної королеви до її відходу у вічність та її команди ми побудували наш фундамент. У мене є дев'ятеро вірних шотландських лордів, потужна група шотландських членів парламенту і, що найважливіше, три мільйони шотландців за нашими спинами. Відсьогодні вони готові до цієї нової монархії. Понад три століття моя країна і мій народ жили під тягарем зовнішньої сили. Ми маємо власну історію, власний прапор і власну землю — проте ми ніколи не були по-справжньому вільними. Британська монархія позиціонує себе як поборник свободи, але століттями вона окупувала нашу землю і пригнічувала наш народ. Ця окупація закінчується сьогодні. Якщо британська монархія та уряд справді вірять у свободу, про яку говорять, нехай доведуть це зараз, вшанувавши волю мого народу.

THE ROYAL HOUSE OF STUART

Алессандра:

Брюсе, для світу, який спостерігає за цим, це найголовніше питання: чи є Шотландія справді незалежною сьогодні? Як щодо референдуму? І якщо Лондон це відкине — що буде далі?

Й. В. Брюс:

Шотландія є незалежною від сьогоднішнього дня. У цьому немає жодних сумнівів. Сьогодні вранці моя юридична команда надіслала офіційні повідомлення світовим лідерам та міжнародним судам. Ці документи будуть оприлюднені сьогодні, і наша незалежність буде шануватися беззаперечно. Щодо опозиції з Лондона: королівський двір і парламент не мають жодної влади над Шотландією. Жоднісінької. Це доведено, пункт за пунктом, у наших документах. Дозвольте мені висловитися чітко: ми не потребуємо дозволу Лондона для нашої свободи. Усе, що вам розповідали досі, було брехнею політикарів моєму народу. Правда міститься саме тут, у наших листах.

Алессандра:

Світ цікавиться: якою буде реакція Дому Віндзорів на цю декларацію? Чи перебуваємо ми на межі конституційної кризи?

Й. В. Брюс:

О-о-о... Абсолютно ні. Наша мета — не війна з Англією чи монархією. Якби ми хотіли війни, я б зробив точно те саме, що зробив Роберт Брюс. Але це не наш шлях. Ми обрали дипломатію. Сьогодні ми мирним, законним шляхом проголошуємо світові нашу незалежність. Я вірю, що монархія — і народ Англії — поважатимуть пам'ять королеви Єлизавети... Ми обираємо мир і очікуємо на те саме у відповідь.

Алессандра:

Брюсе, прямо кажучи: яким є ваше ставлення до короля Чарльза III? Чи ви перебуваєте в опозиції до Дому Віндзорів, чи дієте паралельно з ним?

Й. В. Брюс:

Мій кузен, король Чарльз, є правителем Англії. Це його земля, і я не маю жодних інтересів щодо його корони. Але дозвольте мені наголосити: Шотландія — не його земля. Він не наш король. Я захищаю свій народ. Ми не вороги. Ми не боремося за один і той самий престол. Я — король шотландців, і мій обов'язок — служити своїй країні. Дні правління британських монархів у Шотландії минули. Я тут не для того, щоб кидати виклик його трону в Англії; я тут, щоб проголосити свободу Шотландії. Ми сусіди. Дві окремі нації. І як король до короля, я очікую від нього поваги до волі мого народу.

Алессандра:

Чи зверталися ви до Букінгемського палацу? Яку відповідь ви отримали?

THE ROYAL HOUSE OF STUART

Й. В. Брюс:

Звісно, звертався. Я писав королю Чарльзу двічі відтоді, як він зійшов на престол. Я також надіслав листи принцу Вільяму та принцесі Анні. Я не очікував відповіді, бо не ставив запитань. Я просто повідомив їм, ким я є і як Шотландія виборюватиме свою свободу. Це не було проханням. Це був факт. Я подбав про те, щоб правда стала відомою.

Алессандра:

Чи не боїтеся ви, що вони заберуть у вас цю владу?

Й. В. Брюс:

Владу не дарують — її беруть. І вона вже у мене є.

Алессандра:

Чи зустрілися б ви з королем Чарльзом III, якби вас запросили?

Й. В. Брюс:

Чому б і ні? Ми кузени. Якщо він мене запросить, наша зустріч буде суто дипломатичною. Ми, ймовірно, сядемо і переглянемо мої відеодзвінки з покійною королевою. Як я вже казав, під час тих розмов Її Величність багато розповідала про минуле їхньої королівської родини. Я певен, що Чарльз здивується, побачивши це. Я хочу, щоб він побачив цей матеріал перед тим, як я оприлюдню його для всього світу. Він містить делікатні речі про його Дім. Буде справедливо, якщо він побачить це першим.

Алессандра:

Ми торкнулися історії, спадщини та майбутнього, яке здається ближчим, ніж будь-коли. Готовий до цього світ чи ні, але розмова почалася. Дякую вам обом за те, що були тут.

THE ROYAL HOUSE OF STUART

 ФІНАЛЬНА ПРОМОВА — Й. В. БРЮС II, КОРОЛЬ ШОТЛАНДЦІВ

Моє перше звернення до міжнародної преси. Я знаю, що ваша увага зараз прикута переважно до мене та майбутнього нашого королівства. Але заради мого народу — не довіряйте неофіційним джерелам. Будь-яка офіційна інформація лунатиме безпосередньо з моїх вуст або з мого офісу. Якщо ви хочете знати правду, запитуйте нас напямую.

Благородним кланам Шотландії... Сьогодні три століття британського правління завершилися. Шотландія знову є незалежним королівством.

Мій заклик до вас простий: ми відновлюємо шотландську Палату лордів при Домі Стюартів — щоб служити нашому народу та захищати наші традиції. Аби кожен клан мав голос, я прошу кожен із них обрати лорда, який стоятиме пліч-о-пліч із нами.

Світові лідери, монархи, Організація Об'єднаних Націй та Ватикан:

Я стою тут сьогодні, щоб відновити те, що було у нас відібране. Британські закони не можуть обходити міжнародне право і не можуть приховати правду про наш королівський Дім. Акт про унію 1707 року був угодою між двома вільними націями. Цю обіцянку було порушено. А коли обіцянку порушено, постраждала нація має повне право повернути свою свободу. Моє походження було визнане покійною королевою Єлизаветою і доведено наукою. Це правда, яку жодна держава не може заперечити.

Я апелюю до вашої честі: ви захищали свободу багатьох націй. Тепер продемонструйте такий самий дух заради Шотландії. Дивіться крізь пальці на короткострокову політику. Історія судитиме вас за вашу вірність справедливості. Визнання Шотландії — це не політична послуга, а вчинок за совістю. Для всього світу: це не внутрішня боротьба, це справа міжнародної справедливості. Право на самоврядування ніколи не вмирає. Ми не вигадуємо нову країну — ми відновлюємо наше Королівство.

Стовп права, а не політичного комфорту. Визнайте свободу Шотландії та повернення Дому Стюартів.

THE ROYAL HOUSE OF STUART

Мій кузен, королю Чарльзе, ми обоє знаємо, що історія — це не просто набір історій, а літопис істин, які врешті-решт завжди повертаються. Сила корони підтримується не місцевими законами, а королівською кров'ю, законними правами та вибором народу — речами, якими нехтували надто довго.

Ви — людина традицій і чудово знаєте, що титули та трони утримуються на довірі. Але коли ця довіра побудована на порушеній міжнародній угоді та позбавленні прав Дому Стюартів, ця довіра припиняється. Офіційна заява покійної королеви Єлизавети II не була просто порожнім жестом; вона була визнанням реальної, доведеної істини, яку більше неможливо приховати.

Я прийшов до вас не для того, щоб просити про послугу чи політичну угоду. Я тут, щоб завершити відновлення порядку, який було несправедливо порушено. Час мовчання про права Шотландії минув. Це — повернення Королівства Шотландія. Я прошу вас сприймати це не як особисту проблему, а як виправлення історичної помилки. Честь нашої спільної династії та майбутнє Шотландії залежать від мужності поглянути правді у вічі.

Королю Чарльзе, найвищий обов'язок справжнього короля — служити своєму народові, шанувати його волю та захищати його свободу. Якщо ви й досі вважаєте себе королем Шотландії, тоді ви зобов'язані шанувати чітку волю її народу: Шотландія вимагає своєї свободи, і понад три мільйони шотландців уже обрали мене своїм лідером і королем. Ви не можете дарувати свободу однією рукою і водночас заперечувати право на того лідера, якого обрали самі шотландці. Справжня свобода для Шотландії — це не політична угода на ваших умовах чи умовах Вестмінстера, це визнання моєї законної корони.

Ми обоє знаємо, що її Величність, покійна королева Єлизавета II, свідомо залишила мені приватні відеозаписи — не просто як особисті спогади, а як остаточний доказ істини. Вона записала ці слова для того, щоб у той день, коли це станеться, не залишалося жодних сумнівів щодо законного місця мого Королівства та повернення нашого Дому.

Протягом 70 років її Величність служила своєму народові з глибокою відданістю, і громадськість вірила її слову понад усе. Вона сказала, що якщо правда колись замовчуватиметься, ці записи слід передати безпосередньо тій нації, яку вона любила. Тому я закликаю вас поважати її останню волю, прийняти цю історичну правду та пройти з нами мирним шляхом. Давайте виконаємо її бачення разом — без необхідності оприлюднювати її відеодокази та залишати остаточний суд на розсуд громадськості.

Мій народ і я щиро віримо, що ви, як король Англії, не оберете ворожої позиції проти цілої шотландської нації, яка висловила свою волю.

Вибір перед вами простий: поважати мирну волю нації або нав'язати боротьбу проти єдиного народу. Я прошу вас обрати мудрість, прийняти цю правду та пройти з нами мирним шляхом — так само, як ваша мати завжди ставила мир і гідність свого народу понад усе.

THE ROYAL HOUSE OF STUART

І нарешті, до народу Шотландії: мої брати-шотландці, ланцюги трьох століть мовчання розірвано. Сьогодні ми не просто забираємо назад свій трон; ми повертаємо собі нашу душу, нашу ідентичність і наше майбутнє. Надто довго нашу долю вирішували в залах, де не відають духу нашого народу.

Століттями політики давали вам порожні обіцянки «Республіки Шотландія». Я прошу вас усвідомити одну просту істину: Шотландія за своєю історією та законами не може бути республікою. Політики, за яких ви голосували, чудово це знають. Вступаючи на посаду, вони складають присягу на вірність англійській короні — і приховують цю правду від вас. Вони стримували вас фальшивими обіцянками, служачи системі, яка нам чужа.

Я стою перед вами сьогодні, щоб дати вам королівську обіцянку як ваш король. Наше Королівство ніколи не стане на заваді вашій свободі. Ми ніколи не побачимо в вас підданих, яких можна використовувати. Наша корона стане щитом свободи нашого народу. За нашого правління цьому приходить край: жоден обраний вами лідер ніколи більше не схилить голову перед чужою короною. Відсьогодні кожен державний службовець складатиме присягу на вірність виключно народу Шотландії.

Ви вистояли, ви чекали і ви зберігали вогонь нашої нації живим. Свобода, яку ми проголошуємо сьогодні — це не подарунок, це ваше право. Я прошу вас триматися разом як вільний і гордий народ Шотландії. Під проводом Дому Стюартів ми збудуємо націю, де ваш голос є законом, де наша культура є нашою гордістю, і де наш успіх належить лише нам.

Вони хотіли, щоб ви забули одну істину, яка є основою шотландської конституції, подарованої нам Робертом Брюсом: лише шотландський народ може обирати свого короля! Тож я запитую вас сьогодні:

Ви хочете короля з шотландською кров'ю у жилах — чи хочете жити під владою чужого короля? Вибір вашого короля у ваших власних руках! Не в Лондоні і не у політикатів, що служать чужій короні. Тому я закликаю вас: оберіть свого короля!

Нехай це стане нашою обіцянкою: наша свобода більше ніколи не буде продана. Наше майбутнє більше ніколи не керуватиметься кимось іншим. І Шотландія більше ніколи не стоятиме в тіні жодної корони, окрім власної! Ми не англійці. Ми ніколи не були англійцями і ніколи ними не будемо! Ми — шотландці! Ми завжди були шотландцями і завжди ними будемо!

THE ROYAL HOUSE OF STUART

Мої брати-шотландці,
Я чекав, бо знав їхню силу. Але за останні сім років ми підготувалися, і тепер ми діємо.

Будьте готові: Лондон може називати мене зрадником, як вони це робили з моїми предками, Робертом Брюсом та королевою Марією. Вони навіть можуть спробувати позбавити мене життя...

Але я дам їм відповідь моїх предків:

«Ми боремося не заради слави чи багатства, а заради свободи — лише за неї, і жоден справжній шотландець не відмовиться від неї інакше, як разом із власним життям».

«У моєму кінці — початок нашого Королівства. І сьогодні... сьогодні саме той день.

Сьогодні — День незалежності Шотландії!»

Королівство Шотландія — наше. Час настав. Хай живе Шотландія!